

Blusen

skall, för att kunna tvättas om och om igen och ändå se fräsch ut. tvättas med

Gummans FLINGOR

Fabrikator L. E. ERICSSON & Co., Göteborg

(Själva tillverkas i Sverige)

8 November 1925.

KVINNORNAS TIDNING

No 45. 5:te årg.

Annonsspris: Textsida 25 öre pr mm. sista sidan 20 öre pr mm. Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag. Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG. Redaktion och expedition: Göteborgsgatan 2, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris: Helår Kr. 6.—, 1/2 år Kr. 3:50, 1/4 år Kr. 2:—, Lösnummer 15 öre.

Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1925.

INNEHÅLL.

Utlandskronika i sammandrag. I rövarehänder. Buketten. Av Den fundersamma. Protesten än en gång. Vad är husmoderns arbete värt? Fortsättning från föreg. nummer. De tu. Telefonsamtal. Av Ragna Peters. Två och två andra. Av Tora Ramm. Om trolövnad och dess rättsverkningar. Av jur. kand. Karin Lindeberg. Teater. Den ensamma gården. Av Crayon. Omständligt ställda gifta kvinnor. Boken. Av — e. Henry Ford om efterhärming. Allahs vilja. Roman av Kathlyn Rhodes.

Utlandskronika i sammandrag.

I den nya franska regeringen innehar Painlevé, utom konseljpresidentsbefattningen även den just nu synnerligen krävande posten som finansminister. Briand står alltjämt som ledaren för den franska utrikespolitiken.

Vid sitt första framträdande inför debateradskammaren erhölet den nya kabinettet förtroendevotum. Socialdemokraterna deltog icke i omröstningen, vilken i sådant fall skulle lett till ett nederlag för Painlevé.

Det socialdemokratiska partiets nationalråd hade nämligen på ett tidigare hållet rådmöte tillkännagivit att det icke i fortsättningen ämnar stöja den nya regeringen. Denna har förverkat socialisternas sympati på grund av att den icke velat ge ett klart och bindande löfte om den kapitalkonfiskering från de bättre situerade, vilken det socialdemokratiska partiet har på sitt program som det bästa räddningsmedlet för staten ur dess stora finansiella svårigheter.

När socialdemokraterna nu lämnat den radikala partikoalition, med vars hjälp Painlevé hållit sig vid styret, saknar hans nya regering det parlamentariska flertal, som är förutsättningen för regeringens bibehållande. Det nya kabinettets liv kan under sådana förhållanden icke bli långt.

Händelserna i Syrien och särskilt det franska bombardemanget av Damaskus har utlöst en våldsam harm i den muhammedanska världen och en stark medkänsla för de förtryckta bröderna i Syrien.

Världspressen fördömer i allmänhet det överväld de franska trupperna gjort sig skyldiga till mot Damaskus. De franska tidningarna söka dock bagatellisera saken. Den franske överbefälhavaren i Syrien, Sarrail, har emellertid hemkallats för att stå till ansvar för sina gärningar.

Situationen i Tyskland är ännu oklar. Det tysk-nationella partiet (höger) har som tidigare meddelats låtit sina tre representanter uttråda ur riksregeringen för att partiet icke skulle behöva vara medansvarigt vid undertecknandet av Locarnoöverens-

kommelsen. Partiet skulle emellertid sedan söka återinträde i riksregeringen. De övriga för Locarnoöverenskommelsen sympatiskt stämde partiernas ansträngningar gå nu ut på att korsa de tysk-nationellas planer och tvinga dem att vid sidan av de andra partierna taga ansvaret i denna fråga.

En överenskommelse i den gamla avrustningstvisten mellan ententemakterna och Tyskland (det sistnämnda landets påstådda underlåtenhetsynder ifråga om avrustningen) torde snart kunna väntas.

I Persien har en statskupp ägt rum. Landets regent Ahmed Shah Kadjar, som sedan ett par år roat sig i Paris och Monte Carlo har avsatts och Riza Khan, i vars hand makten sedan länge legat har övertagit statens ledning, om i egenskap av konung eller president är icke känt. Lika oduglig som den avsatte sebahen varit lika dugande är Riza Khan. Han har reorganiserat hären och bringat reda i landets förvaltning. Persien var tidigare uppdelat i en rysk och en engelsk intressesfär. Sovjetregeringen har redan tidigare frivilligt uppgivit sitt inflytande i Persien och nu kan också Englands inflytande anses tillhöra det förflutna.

Här och Där.

Den framstående och allmänt kände danske skådespelaren Adam Poulsen skriver i Berlingske Tidende.

Den tyska teatern — Berlin fränsett — har under de senaste åren hissat nya signaler. De stora teatrarne anstränga sig att kasta sensationens skapare utför trapporna. De estetiska jonglörerna taga sin tillflykt till Berlin, där deras mer eller mindre fördomsfria uppfinningsförmåga tages i anspråk av teatrarne för att tillförsäkra dem framgången för dagen och en fylld biljettkassa.

De stora teatrarne i det övriga Tyskland däremot söka sig energiskt och målmedvetet fram mot en vidare horisont, där det etiskt uppfostrande och mänskligt sanna utgör den gamla och evigt unga solida grundvalen.

En notis har i dagarna gått igenom prässen. I Skaraborgs läns härdast beskattade kommun Varv har uttaxeringen för nästa år fastställt till 20 kronor per bevilningskrona mot 19:25 innevarande år. Tjugu kronor per bevilningskrona!

Är måne avsikten med notisen att visa Varvsbornas fenomenala talamod? Eller är det bara meningen att även vi andra skola prepareras för liknande överraskningar vid den stundande uttaxeringen?

I rövarehänder.

Det är två aktuella problem, som i dagarna framlagts till allmänhetens övervägande: sparsamheten och skatten. Vi ha sedan några dagar tillbaka genom så gott som hela svenska prässen uppmanats att i landets, i nationens, i framtidens och vårt eget namn spara. Och vi ha använts vägen: dra in på allt överflödigt, förenkla våra vanor och låta den därigenom överblivna slanten vandra in på våra bankkontor till förökelse och ålderdomens trygghet.

Tanken är förnuftig och värd all uppmuntran. Tyvärr förmår den dock icke öppna de ljusa perspektiv som avses. Ty samtidigt med sparsamhetens förkunnelse kommer ett uribud och meddelar att uttaxeringen i Göteborg änyo står inför en höjning av cirka 20 procent, eller den största vi hittills upplevat.

Nu frågas: är det endast allmänheten som skall spara, medan stat, städer och kommuner genom ett ansvarslost slöseri skola tillåtas draga snart sagt hur stor reventy som helst av den enskildes strävanden, uppoffringar och goda medborgaranda? Den nuvarande skattepolitiken att höja, bara höja, medan tidningarna vinla av forskingningshistorier från alla håll av anförtrödda medel är ett uppenbart hån mot allt det, varpå ett förtroendefullt och fruktbart samarbete mellan den enskilde och det allmänna bör baseras.

Här försiggår något oförklarligt mitt för våra ögon, som den småningom mest ansatte och mest lidande parten, den stora allmänheten snart måste gå till roten med för att vinna klarhet. Från alla håll antecknas förluster. Drifter, som skenbarligen äro inkomstbringande företag visa i uppgörelsens stund svindlande minus, anslag, som syuas rundligt tilltagna, räcka aldrig för sitt ändamål. Och stat, städer och kommuner ha bara att betala, täcka, höja anslagen och höja skatterna. All-

mänheten har blivit den tåliga mjölko ur vilken näringen till nya huvudlösheter, nya svindlerier, nya stölder och nya lathundsbeftattningar skall utgå.

Men det finns en gräns. Och den gränsen är uppnådd i samma ögonblick allmänhetens talamod är slut. Vi torde för närvarande befinna oss mycket nära densamma. Aldrig har missnöjet gjort sig starkare förnimbart än i dessa dagar, aldrig pålagorna känts mera tryckande och utmanande till allmän råfäst.

Ett folks möjligheter till uppoffringar är enormt, så länge det bäres av känslan att det gäller landets, det allmännas väl. Vi ha, tyvärr, icke den känsla längre. Vi ha tvärtom en mycket utpräglad känsla av att ligga i rövarehänder, från vilkas grepp vi måste befria oss, om vi som enskilda icke vilja gå ekonomiskt och socialt under. Vi känna oss indragna i något, som vi ej ha med att göra — som tillkommit utan vår förskyllan, och som skall redas upp, men icke på vår beaktad allena och framför allt åtminstone icke utan att vi erhålla öppna besked om vad det är som skall uppredas och få framtidssikten klar utöver frågan, när denna uppredning kan anses fullgjord. Vi äro icke längre villiga att äro efter år dragas djupare in i det ekonomiska mysterium, som nuvarande styrelsesätt skapat oss, och vars förlopp endast blixtrvis belyses genom meddelanden om nya obehagliga överraskningar och nya tryckande skattepalagor.

Att vi måste spara står ytterligt klart för oss. Men för flertalet kommer detta sparande blott att betyda ett hopskrapande av allt som kan nås och kläs till de prässande belopp skattsedlarna under stundande är komma att sluka.

Buketten.

Kultiverade människor förakta ju pappersblommor, men hon som står på spårvägsrefugen med ett litet knippe sådana blommor i sin hand och betraktar dem med hänyreckning är endast en kvinna av folket, en gammal fattig kvinna.

Hon står och väntar på spårvagnen bland en mängd andra kvinnor med fyllda torgkorgar och kassar, i vilka nästan undantagslöst äro instuckna stora buketter av äkta blommor, crysantemer i praktfulla färger eller en purpurödd cyklamen i sin kruka eller en lysande pelargon.

Men ingen av dem synes ägna någon glad uppmärksamhet åt sitt lik-

som självklara blomsterförvärv.

Det är endast den lilla svartklädda gumman, som står med sin pappersbukett högt lyftad i handen och då och då vrider på den för att beskåda dess härlighet. Det är en yppig högrödd ros, en blekskär nejlika och ett grönt yvigt strå — ingenting mer. Runt stjälkarna är virat ett vitt silkespapper, som vore det fråga om verkliga blommor.

En klämtning och spårvagnen rullar fram till hållplatsen. Man rusar ombord, och som ett spån i en strid ström ryckes den lilla gumman med människohopen in i vagnen och får sin plats mellan två välmående fruar med rågade korgar invid fot-

Protesten än en gång.

I artikeln "Protesten" i nr 43 av Kvinnornas Tidning, om den uppmärksammade händelsen på Lorensbergsteatern, då en dam under Simson och Delilaföreställningen reste sig upp med ett: "Jag anklagar!" begingo vi ett misstag, som vi djupt beklaga och härmed vilja rätta. Detsamma gjordes i god tro att dagsprässen, som här lämnat de första uppgifterna, var underrättad om händelseförloppet innan det framlades inför offentligheten.

Misstaget gäller uppgiften att ifrågavarande dam gick till teatern i tanke att man där gav en pjäs med bibliskt motiv och i släkt med Spelet om Envar. Protesten skulle under sådana förhållanden ha varit en ögonblickets ingivelse — ett impulsivt och oöverlagt steg under en upprörd sinnesstämning.

Saken förhåller sig emellertid icke så. Den dam, som inför fullsatt salong utslungade sitt: "Jag anklagar!" mot den tidsmoral, för vilken bl. a. Simson och Delila är ett uttryck var fullt underrättad om vad pjäsen gällde och hade efter moget övervägande och fullt medveten om vad steget kunde draga för konsekvenser för henne och hennes familj gått direkt till teatern i akt och mening att protestera. Det var sålunda icke en spontan reaktion mot ett enda osunt verk, utan en länge plågad andes flammande anatema över en osund tidsföreteelse.

Detta gör endast steget så mycket betydelsefullare. Det är icke en på ett uppbyggligt nöje bedragen, som

terna och i skötet stora fång av underbart vackra riktiga och helt säkert kostbara blommor.

Men den lilla gumman gör sig ändå inte så dåligt mellan dem. Hennes habit är visserligen urmodig och sliten, men hel och välborstad. Och hennes rentvagna anlete med det slätkammade håret under kapotthatten med den lilla lustiga stripiga fjärderduskan utstrålar ett stilla sken av förnöjsamhet och godhet.

Men ingen ser på det uttrycksfulla ansiktet eller märker det underfundiga leendet kring den gamla mun, som tänkte hon på en stor och glad överraskning åt någon kär.

Alla betrakta i stället den löjliga buketten, som hon håller framför sig och som när henne till hakan, den röda styvhalsade rosen, strået som fladdrar när vinden sveper in genom den öppnade dörren och nejlikan som hänger en smula med det bleka huvudet.

Kanske tänka några spydigt att denna pappersgrannlåt antagligen skall få en mycket passande plats på en gammal byrå mellan en frodig porslinskatt och ett stort rödkindat sparbössäpple. Kanske finns det också några som, om de endast

harmas över en förlorad afton, en förspild biljett — utan offret av en som gått att offra.

Om vi försöka att sätta oss in i vad det skulle betyda för oss själva, ifall vi i denna dag, i denna stund beslöte att i afton gå in bland en stor publik och bänka oss där, icke som åhörare och åskådare, vilka omärkta komma och försvinna, utan som anklagare, vilka i nästa ögonblick ha hela auditoriets alla blickar förvägnade, överlägsna, upprörda, fientliga eller medlidsamma häftade vid vår gestalt — — — Om vi icke bara tänka utan verkligen leva oss in i den tanken att vi måste begå denna handling, emedan något rört vid vårt samvete, som vi icke kunna komma ifrån, då först förstå vi vad denna protest betydde. Vad den kostat en enskild.

Vem bryter en stilla söndagsafton upp från sitt goda fridfulla hem för att begiva sig ut bland främmande människor och genom en förgärlig väckande handling blottställa sig för deras spe och åtlöje? Vem, som icke själva livskallet direkt fordrar detta av, offerar ens några timmar av en enda dag under det långa livet till omsorgen om andras väl? Ingen, in-spjerras han ej av en överlytelse så djup, så mäktig, så obetvinglig och ren att den förmår bära genom och över de många hindren.

Vi behöva än en gång endast gå in i oss själva. Vilken vår tro än är, huru stor styrka vi än tillmätta vårt mod — vem av oss ville i denna afton ensam och oviss om ordens verk-

kunde med det, skulle vilja räcka den gamla några av sina egna levande blommor.

Spårvagnen har rullat fram gata efter gata, över torg och broar med uppehåll här och var för att släppa av eller taga upp passagerare.

Nu stannar den utanför det stora lungsjukhuset där endast obemedlade patienter söka en tillflykt.

Den lilla gumman, som redan på förhand arbetat sig fram till dörren och ut på plattformen, är den första som bråskande stiger av och skyn-dar över gatan mot sjukhuset.

Vagnen sätter sig åter i rörelse men ännu för ett ögonblick ser man den högt lyftade buketten.

Alltså, det är en sjuk, som skall ha den, kanske en som är mycket sjuk. En feberhet blick skall vila på dessa stackars doftlösa blommor av färgat papper. Mätte det ske med glädje. Mätte det betyda lika mycket för den som mottager dem som de göra för den gamla givarin-nan.

Den fundersamma.

Millioner paket

DRICK FRIMÄRKS - THÉ

Säljes ärligen

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000.—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

Tandl. Lisa Andrén

Vasagatan 5 B, Tel. 10919.
10-2, 5-7; lördagar 10-2.

Tandläkare KARIN THORLEIF

Kungsporsavenyen 29. Tel. 11789.
Vard. 1-2 el. efter överenskommelse.

EKSEM kläda, revorm m. m. bortta-
ges absolut av Skin-Cream,
5.50 pr burk. Ex. Ansikts-
masss Wilhelm Tholin, Vasaplatsen 2,
2:dra v. Tel. 3934.

ningar ställa sig upp bland en främ-
mande publik och för sin övertygels-
skull utlämna sig själv åt var
mans godtycke?

Ingen! Och ingen skulle kunna
det utan att vara driven av en känsla
som är starkare än hindren, utan att
handla under inflytande av en kraft,
som är mäktigare än egoismens.

Och det är detta vi måste
klargöra och fasthålla, då vi söka
bedöma den sällsamma händelse, som
nyligen utspelades på Lorensbergs-
teatern. Var och en skall se den ef-
ter sitt sinne, i belysning av sina
synpunkter — och frestas att bedö-
ma den därefter. Och i värdesätt-
ningen skall, såsom i alla värdesätt-
ningar, framträda, icke saken själv,
icke i detta fall det ädla uppsättet
hos den som osjälviskt och utan hän-
syn till egen risk utslungade sin an-
klagelse, utan den värdesittandes
egen karaktär och naturell. Är han
slagen till narr, skall han göra en
visa om den, är han av motsatt åsikt
en skarp, men dock kanske ärlig
artikel, är han själv oförmögen till
varje osjälvisk handling skall han
söka motivet i andligt högmot, är
han en konvansens träl blott se
ett brott mot dess lagar i det passe-
rade, och är han slutligen en som
själv känt tidens andliga nöd, skall
han ödmjukt blotta sitt huvud för
den, som vägat, medan han själv te-
gat.

Varje tid har sin mask, men bak-
om dem alla står evigt och oförän-
derligt mänsklighetens eget ansikte.
Det är icke alltid mask och ansikte
passa ihop. Och ju falskare kombina-
tionen blir desto närmare stå vi den
stund, då någon oförvägen hand
änjo skall slita den förnedrande tra-
san från mänsklighetens drag.

Det är möjligt att vi behövt en tid
som den innevarande. Att vi måste
gå till botten med materialismen,
innan vi kunna frigöra oss från den.
Det är ofrånkomligt i livet såväl för
den enskilde som för det allmänna
att ont och gott, simili och äkta med
växlande segerlycka kämpa om mak-
ten över sinne- och andeliv. Men
om du vill veta, vad som är gott nog
in i ögonen och tänk över, med vilka
syner, vilken kunskap, vilka bilder
ur livet du skulle vilja fylla dess
undrande själ. Det finns en linje i
detta, som kan utgrena sig långt över
ett barns förstånd, men som därför

PÄRLOR JUVELER

i modern infattning fördelaktigast
hos

K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning

— är —

Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.

I varje nummer, värde-
fulla artiklar i olika
frågor, berättelse,
följetong, kåserier.

Pr kvartal 6 kr. fritt hemburen.

Lösnummerpris 10 öre.

icke behöver förlora sin riktning upp-
åt, mot frigörelsens och helgelsens
rena höjder.

Vi behöva icke uppmontra livets
neddragande och upplösande krafter.
De ha sitt fasta grepp om oss ändå.
Ej heller böra vi totalt förneka dem.
Detta sänker sinneslivet i en skym-
ning, som skapar mycken förvirring
och förtvivan.

Men vi böra bemöda oss om att gö-
ra vägarna till livets värden och hem-
ligheter upplysta så att vi kunna se
klarare in i problemen — eller rätt-
tare så att icke ungdomen bör känna
det så att det den ser står på lägre
nivå än det som lever inom dess eget
bröst. Att den ej behöver rodna av
blygsel inför det liv, som under kon-
stens heliga namn ges den till be-
grundande — och efterföljd.

Vad är husmo- derns arbete värt?

I sitt föredrag över ämnet "Hus-
moderarbetets nationalekonomiska be-
tydelse", av vilket vi i ett par före-
gående nr återgivit en del avsnitt,
yttrade fru Gebhard till sist bl. a.:

— Om sålunda husmoderarbetet i
ekonomiskt avseende måste värdesät-
tas så högt för nationen, vad kan då
göras för att höja det och förstärka
dess betydelse?

Kraven måste i första hand ställas
på husmodrarna själva.

Den nya tidens husmor måste lära
sig se sitt hem som en organisk del
av nationens gemensamma ekono-
miska liv. Hennes uppgift att tek-
niskt handha sin hushållning bör stå
i det stora helhet, i samhallets tjänst.
Det åligger henne att ur råmaterialet,
som hon inköper till hushållet, ut-
taga det största möjliga utbytet.

Vidare böra husmodrarna intresse-
ra sig för införandet av arbetsbespa-
rande maskiner och praktiska anord-
ningar i hushållet liksom även för
en ordnad bokföring samt ett effek-
tivt utnyttjande av de till buds stå-
ende arbetskrafterna genom ett tid-
och kraftbesparande system.

Såsom konsumtionens ledare kunna
husmodrarna utöva det starkaste in-
flytande på produktionen både i frå-
ga om bostädernas ändamålsenligare
inredning och alla fabriksmässigt till-
verkade varor. Genom varuundersök-
ningar böra husmodrarna skaffa
sig kännedom om konsumtionsvaror-
nas kvalitet och köpvärde, undvika
det dåliga och gynna det goda.

Men med bästa vilja i världen äro
icke desto mindre de enskilda indivi-
derna härvidlag maktlösa. Verklig
makt kunna de ernå endast genom
sammanslutning av de enskilda hus-
modrarna i stora organisationer, som
planmässigt arbeta för ett uppställt
mål. Är det icke egendomligt att
kvinnornas föreningsväsen hittills
mest rört sig inom filantropien och
på bildnings- och ideella frågors om-
råde, under det att inget samarbete
ägt rum på det ekonomiska området?

Alla intressegrupper i samhället
organisera sig: lantbruk, handel, in-
dustri, fabriks- och lantarbete. End-
ast kvinnornas största, viktigaste
och ansvarsfullaste arbetsområde det
som i ekonomiskt avseende samman-
faller med nationens konsumtions-

SELMA SJÖBERGS DAMFRISERING
Grundad 1881
KUNSGATAN 63
Tel. 4717
Specialitet: HÅRSKÖTSEL
Behandling med violetta strålar. Modern klippning och kamning. Brudklädsel
Omsorgsfull behandling. Billiga priser.

De tu.

Till de uttalanden i frågan "Vad är
den äkta mannen värd", vilka vi för-
ut återgivit foga vi nedanstående
funderingar av Lola de Laredo i Sun-
day Express.

Hon skriver ungefär så här:
Under det att man i tusentals ar-
tiklar behandlat ämnet hur en kvin-
na skall lyckas att bli gift och kun-
na behålla sin mans kärlek, har ing-
en hittills ägnat någon uppmärks-
samhet åt den icke mindre viktiga
frågan, hur en man skall kunna lyc-
kas vinna en hustru, som älskar ho-
nom livet ut.

Det är visserligen sant, att män-
nen tack vare kvinnornas övertalig-
het i allmänhet icke ha svårt att fin-
na en livsledsagerska, men å andra
sidan ligger skulden lika mycket hos
dem som hos kvinnorna för att de
kärleksillusioner, som göra äkten-
skapet underbart och lyckligt, så of-
ta förstöras.

Det är på hög tid, att någon talar
om för Adam hur mycket Eva egent-
ligen betyder för honom och lär ho-
nom hur han skall uppföra sig för
att hon skall kunna beundra och äls-
ka honom tills döden skiljer dem åt.

Man har åter och åter låtit oss ve-
ta vad den äkta mannen betyder för
kvinnan: hem, ekonomisk trygghet
och social prestige. Han är vidare
det levande vittnesbördet om hennes
åtråvårdhet — hon har ju varit så
utomordentlig, att han icke kunnat

verksamhet, det ensamt är oorganiserat.
Man kan finna ett sådant på-
stående förmått med hänsyn till de
stora husmoderföreningar, som fin-
nas i de nordiska länderna, men de
äro tekniska folklupplysningsföre-
ningar med huvudsyfte att sprida
yrkeskunskap. Här återigen är det
fråga om att skaffa den husliga ekono-
miens intressen beaktade vid av-
görande av politiska, kommunala och
överhuvud samhällsfrågor, sådana
som prisfrågor, livsmedelspolitik,
tullar, beskattning, bostadsfrågor,
hälsovård och undervisning.

Sedan fru Gebhard även vidrört
kooperationens, andelsverksamhetens
möjligheter att nedbringa hushålls-
omkostnaderna dröjde hon vid sam-
hällets skyldighet att organisera en
fullt ändamålsenlig fackundervisning
för flickor i huslig ekonomi. Denna
undervisning bör helst vara obligatorisk.

leva utan henne. Slutligen repre-
senterar han allt detta, som gör livet
rikt och behagligt, komfort och lyx,
hennes ansiktsremer, hennes patent-
damsugare, hennes sobelpäls och
hennes porlinsbadkar.

Under sådana förhållanden är det
icke underligt att de författare, som
specialiserat sig på detta ämne, råda
hustrun att ha honom under ständig
vaksam observation och att behandla
honom konstförfaret. Hon skall ta-
ga hänsyn till hans sinnesstämning
och anpassa sin egen därefter. Hon
skall finna det mest givande att all-
tid vara söt och sympatisk och leende.
Hon bör icke fästa sig vid om han
är obehaglig eller tråkig eller
orakad. Han är en man — en äkta
man, all jordisk gåvas givare.

Den gifta kvinnan, det är alldeles
riktigt, har för mannens del icke
samma stora värde rent materiellt
sett, hennes betydelse ligger på ett
annat plan men den är icke mindre
viktig för det.

Vad en man framför allt behöver
i livet är oförbehållsam beundran
och oreflekterad kärlek, något som
endast en kvinna är i stånd att ge
honom.

Det är av oskattbar nytta för en
man att ha någon som fröjdas över
hans små framgångar och som inger
honom nytt mod i motgångens stun-
der, någon som förläter honom hans
många försyndelser och viskar ett
"stackars älskling" i hans öra när
han är ledsen på livet.

Näväl, kvinnor göra allt detta, icke
för de materiella fördelar, som
skribenterna i denna fråga förespeg-
la dem, utan rätt och slätt — för kär-
leks skull!

Många kvinnor i våra dagar kun-
na genom eget arbete förskaffa sig
lika stor komfort i livet som den en
man kan tillförsäkra dem. Äkten-
skapet är icke en förbindelse där den
ena parten tillskansar sig alla för-
månen. I själva verket får den
äkta mannen lika mycket som han
ger.

Även rent materiellt sett har äkten-
skapet mycket att skänka honom.

Vem är det som gör hans hem vackert
och trivsamt, vem håller i ordning
i hans lädor och styr om så att
hans älsklingsrätter komma på bor-
det och i rätt tid? Vem är det som
tänker på alla hans vardagsönsknin-
gar och låter dem gå i uppfyllelse
redan innan han hunnit uttala dem?
Vilken underbar och rörande för-

**AKTIEBOLAGET
GÖTEBORGS BANK**
GÖTEBORG
100 avdelningskontor i västra och östra Sverige
Stockholm

Grundad år 1848

Egna fonder Kr. 78.750.000

Emottager penningar å sparkasse-, kapital- och depositionsräkning till högsta
gällande ränta.

Utlämnar hemsparbössor.
Banksens notariatavdelning förvaltar förenings- och kassors medel, enskilda
förmögenheter samt testaments- och förmyndaremedel.
Obligationer- och fondavdelningar.
Fullständig bankrörelse i övrigt.

Det Ficklösa Modet

gör en handväska nöd-
vändig för varje dam.

Eleganta, Inventiösa
Damväskor

i alla prislägen finnas hos

JOHN A. GAHM

Korsgatan 12 - Göteborg.

MERKUR-TVÄLEN

är enastående för
fintvätt.

Gödda Gäss och Ankor

samt
allt slags Vilt
E. BJÖRKS VILTAFFÄR,
St. Saluhallen 1. Tel. 1648 — 20834.

Vi voro nu fyra som stodo och vän-
tade. Med spända nerver och öron.
Samtalet hade börjat röra sig om
inköpet av ett klädningstyg. Hän-
delsen rekapitulerades in i minsta de-
talj, alla färger passerade revy och
alla skäl för och emot att valet slut-
ligen stannat vid grått. Följde så en
noggrann beskrivning på tygets ny-
ans, bredd, meterlängd och pris samt
klädningens modell och garnering.

Oscar Wilde påstår att människor
alltid äro intressanta när de tala om
sig själva. Det är möjligt att saken
har ett visst behag i det ordkarga
England. I Sverige föredra vi att
höra andra tala om våra medmänni-
skor.

Denna nationella smak skulle dock
hastigt bringas ur världen, om alla
voro som damen vid telefonen. Vi
skulle helt enkelt icke ge vår nästa
ett enda tillfälle att få en syl i väd-
ret. Som om hon varit mot allena i
världen fortsatte hon trots kö och
framskriden tid sina memoarer. Ka-
pitlet rörde sig nu om möbleringen
av ett vardagsrum. Vi fingo följa
hennes schä från början till slut. Va-
ra med om fönstervattning, matt-
rengöring, möblers släpande från den
ena väggen till den andra. Men gam-
la Carl Johansoffan fick stå där den
stätt. Tavlan av lille Sven flyttades
däremot in i sängkammaren och pie-
destalen med palmen hade Lund-
ströms fått på sin 50-årsdag. Varpå
följde en utförlig skildring av herr-
skapet Lundströms förhållande till
palmer i allmänhet. Vilket hörbar-
ligen var mycket sorgligt, då ej min-
dre än tre palmer dött för dem inom
loppet av ett år.

Jag betraktade kön i korridoren.
Det var damer av alla åldrar, tem-
perament och motståndsmöjligheter.
Men alla tycktes i denna stund fär-
diga att dela palmernas sorgliga öde.
Jag vet icke om etablissemangets
direktion ökade sin godhet med att
ställa en säng till den telefonerande
damens disposition ifall hon tänkte
övermatta där.

Med den sista rest av liv jag hade
kvar, släpade jag mig till en bil, som
i sin tur forslade mig till den plats,
där jag borde varit för en timma se-
dan, och där jag nu ingenting hade
att göra, sedan ingenting väntade mig
mer.

Ragna Peters.

Städningen är alltid besvärligast
om hösten och vintern — såvida man
icke har Linoleummattor på alla
golv och Vaxduk på hyllor och bord.
Då går det nämligen alltid lika lätt.
— Linoleum och Vaxduk köper man
förstås alltid i stadens Specialaffär,
"Linopeters", Kungsporsplatsen 2.

Man känner rikedomens värde, se-
dan man vunnit den, och vännens
värde, sedan man förlorat honom.
J. Petit-Senn.

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.
för alltid på lager alla
VISKAFORS
fabrikat till fabrikspriser.

Har Ni nu provat

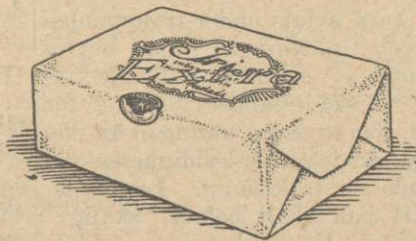
VAR DEN INTE utmärkt? — Mustads Smörblandning **Iris Extra!** Kunde Eder familj skilja den från bästa mejerismör? Sakerligen inte, ty på smaken finnes absolut ingen skillnad, ej heller på konsistensen. Skillnaden ligger endast i priset, men så är den skillnaden också så mycket större, ty Iris-Extra kostar ju endast ungefär hälften så mycket som mejerismör. Använd därför alltid Iris-Extra till bordet, bak, stek och matlagning i övrigt.

MUSTADS
SMÖRBLANDNING

Iris-Extra

— MEJERISMÖRETS ENDE LIKE

Närande
god och
läcker

En kokbok gratis

Vi äro övertygade om att Ni använder eller kommer att använda Mustads oöverträffade fabrikat såväl till bordsmör som för all slags kok och matlagning, och hava vi därför utgivit en **elefant kokbok** med 209 utvalda recept och 32 illustrationer. Rekvisiterna denna kokbok, som Ni erhåller gratis och portofritt.

Hyll och insänd nedanstående kupong

Till A.-B. O. MUSTAD & SON, Göteborg

Namn: _____

Bostadsadr.: _____

Postadr.: _____

Två och två andra.

Redan från första dagen hade de låtit sin omgivning på det stora moderna turisthotellet förstå att de önskade få vara i fred — att de hade nog av varandra.

De voro tre stycken.

Han en man i medelåldern, svart hår, vit hy, bleka händer, med vilka han gärna gestikulerade, avmått och stilla, då han talade.

I resandeboken stod hans namn: greve von Bergen.

Grevinnan var en strålande skönhet. Mörka suveräna ögon, vilka liksom betraktade allt uppfifrån, ett sakta kommande och bortsmygande, småleende, som blottade djup av kvinnligt fin lekfullhet och godhet. När hon passerade den fullsatta salen, drogos allas blickar oemotståndligt till henne. Det sades att hon

varit en stor konstnärinna i sitt hemland. Man trodde i musik.

I deras sällskap befann sig en ung dam av mindre fräppant yttre. Hon ägde ett av dessa mattblonda, obe-stämmande utseenden, vilkas charme och finesser liksom en utsökt dräkt framträdde först vid närmare påseende. På mycket nära håll ägde hennes drag en fräsch skönhet, som blottade sig småningom såsom en blomman undan för undan blottar sina fina detaljer. Hon smälte som en halvton i i helheten, såväl glömd som observerad, det senare mindre på grund av sig själv än av det sällskap, vari hon befann sig.

De hade anlät i augusti, och nu lyste redan septembersolen över fjällsjöns blå vatten och blå berg.

Det var ett nöje att se dem tillsammans. De gjorde intryck av att på ett intensivt och lågande sätt njuta varje stund under denna sköna sensommartid. Även mulna dagar, när regnet piskade bergen blanksvarta och sjön liksom kokade i uppror, tycktes solen stråla med mild glans över deras vrå. Hans bleka händer

gestikulerade lika uttrycksfullt, hennes leende kom och smög bort med samma mjukhet och värme, och blondinens huvud förblev samma fräscha, ömtåliga pastell.

Greven tycktes avguda sin maka. Såsom något självfallet skänkte han henne först och sist sin uppmärksamhet, sina små omsorger, markerade vid otaliga tillfällen med en enda liten blick, en enda liten rörelse hennes plats såsom älskad.

Så förgingo många dagar.

En dag stod grevinnans plats tom vid bordet. Hon hade överansträngt sig under en vandring och intog middag på sitt rum. På grevens bleka anlete syntes ingen oro, men nu och då meddelade han sig med uppspassaren för att skicka upp någon delikatess, som han trodde skulle falla i smaken.

Vid kaffet satt han ensam med vänninnan i den vanliga vrån på balkongen. De talade lägmält och intresserat, hon föreföll att vara spirituell. De skrattade högt ibland.

Så förgingo några dagar. Grevinnans plats stod alltjämt

tom, och läkaren besökte rummet. Hon hade insjuknat i en lindrigare inflammation, som krävde någon tids intagande av sängen.

Greven delade sina omsorger mellan sjukrummet och vänninnan, som nu vid bordet intog hustruns plats. I hans väsen hade kommit en glättighet, som förut saknats, han syntes förnygrad och liksom uppvaknad.

När grevinnan en dag kom ner, något blek av vistelsen inomhus och hälsad av en allmän, omiskänlig sympati, återvann greven sitt forna sätt. Men det naturliga herraväldet var liksom mistat, han föreföll distraherad och itudelad. Han fyllde sina omsorger som fordom, men gent emot hustrun brådsände liksom för att skaffa sig tid till att även kunna uppmärksamma vänninnan, som nu satt tyst vid hans sida lik en blek fjäril som mistat flygkraften i sina sköra vingar.

Allt var sig likt — och dock var allt förvandlat. Samtalet fördes icke längre gemensamt utan i luften eller mellan två och två. Ofta satt grevinnan frånvarande med det liknöjda uttrycket hos en som ställts utanför. Ännu några dagar, och hon isolerade sig självmant med en bok, från vars blad hon nu och då såg upp för att med en liten huvudböjning instämma i eller besvara en direkt fråga.

En strålande klar höstdag kom en ny gäst. Han anlände tidigt en förmiddag, då hotellet nästan var tomt, skrev in sitt namn, gick åter ut och infann sig ej förrän vid middagen.

Samtidigt med greven inträdde han i salongen utanför den stora matsalen, kastade denna snabba, likgiltiga blick omkring sig som den vilken är säker om att icke möta någon bekant, men hälsade i detsamma, artigt, angenämt överraskad.

Det var en landsman till grevinnan. Även hon föreföll behagligt berörd av det oväntade mötet, gick leende emot honom, växlade några ord och föreställde honom därefter för sin man och vänninnan.

Efter middagen sutto de alla fyra tillsammans, och grevinnan lät sin bok vila. Främlingen lade helt och hållet beslag på hennes uppmärksamhet. Hon svarade, log ibland, men blekt och glädjelöst — hennes tankar tycktes oavbrutet vara hos mannen, som förblindad för allt omkring sig blott hade ögon och öron på vänninnan.

Så förgingo två dagar.

Den tredje dagen syntes greven och vänninnan komma ensamma till middagsbordet. De hade tydligen väntat att grevinnan och främlingen skulle vara där före dem, och en min av besvikelse och häpnad lästes i deras ansikten, då de funno bordet tomt. Några minuter förgingo. Greven såg oavbrutet på sin klocka, han föreföll orolig och nervös. Vid varje ny rörelse i salen spratt han till och vände sig om med ett uttryck av spänd förväntan.

Kort därpå inträdde grevinnan

Västra Sveriges
morgontidning
i alla afseenden är
**Göteborgs
Morgonpost**
Ledande moderat tidning
Innehållsrik
Tillförlitlig
Intressant
Snabb
Prenumerera

BERTHA ANDERSON

15 Korsgatan, Göteborg.
Stort urval av vackra Ylletyger, Viyella i ylle och bomull, Bomullspaneller. Handvävda, färgäkt Bomullstyger, Hvita Väfnader, bästa fabrikat. Strandkoftor, Lahmans Tricotunderkläder, Strumpor, Underkjolar, Snörliv, Reformliv, Näsdukar, Allmogegardiner, stort urval, Möbelyger, Borddukar, stor sortering, vackra mönster, Linneduktyger, bästa fabrikat. Handdukar, Sängtäcken, Filter, Stöktäcken. Prima Ylle- och Bomullsgarner. A helt stycke 10 %, samt å stulvar. • Till Tricotstickerskor lämnas rabatt å garner.

I Märtenstid vi äta gäs och smörja rikligt våra kräs, ty gäs är ljuvlig stek för magen.

Men om man sig försköna vill man brukar YvY-tvål därtill, ty YvY klarar anletsdragen.

YvY-Tvålen
säljes över hela landet.
Pris 1 kr.
A.-B. YvY-Fabriken, Ystad.

SWALANDERS KAFFE KUNSGAT. 17. TEL. 3658 KORSGAT. 13. TEL. 5167. BAZAR ALLIANCE 132-133 NILS ERICSSONSGAT. 24.

Allahs vilja.

Av KATHLYN RHODES.
Översatt av Sigyn Frydén.

11
— Prata inga dumheter, sade Lassen leende. Du vet nog, att du inte ville överge sjön, om du också kunde det. Ja, det är sent, och jag får försöka raska på, efter jag inte är så kvick i vändningarna, som ni sjöfolk alltid är. Kom då, gamle gosse, vi går ut hit igen efter middagen som vanligt.

Och de båda vännerna gingo hastigt över gräsmattan och in i huset utan vidare konversation.

FEMTE KAPITLET.

Tåget, som går mellan Al-Hayat och Kairo en gång i timmen under

dagens lopp, var nära slutet av sin korta färd vid femtiden en solig eftermiddag i februari.

Som vanligt voro vagnarna alldes vita av damm eller fin sand, och Kitty Romney flyttade sig från ena sidan i kupén till den andra i det fångliga hoppet att kunna komma undan från öknens gissel.

Det var mycket varmt, och resan från Port Said till Kairo förut på dagen hade varit särdeles provande. Hon hade nämligen blivit uppehållen på det senare stället, emedan hennes bagage genom värdeslöshet blivit hopblandat med en annan passagerares ombord på ångbåten och kunde återfås först efter en hel del besvär och mycket hojtande och gestikulerande av de arabiska bärarna.

Följaktligen var Kitty just ej vid det bästa lynne, när tåget slutligen ångade in på den lilla stationen, och hon knöt en knut på sin tyllslöja med en mycket bestämd liten gest och slötade till vecken på sin ljusa kappa med ett par häftiga ryck. Hon var upphettad av värmen och förtretad över missödet och hade dessutom förlorat sin ena handske och

ett fempiasterstycke på vägen, så att hon tyckte, att Ödet hade behandlat henne ovänligt och såg ut som hon kände sig, vresig och ur jämvikten — något mycket ovanligt hos den godlynta Kitty.

Men inget dåligt lynne, hur berättigt det än måtte vara, skulle kunnat hålla stånd mot det välkommande som mötte henne.

Där på plattformen med dess bakgrund av dammiga eucalyptus-buskar stodo hennes vänner och väntade på henne i trots av den intensiva hettan.

Celia Lindsay glad och ivrig i sin blå linneklädning, en flicka, som Kitty ej strax kände igen, i vitt med en bredskyggig panamahatt, Gordon Lucas, fru Lindsays bror, en ful ung man med ett behagligt leende, och Rosie, Celias tioåriga dotter, ett vackert, graciöst barn med något av sin mors livlighet i sättet och all hennes varmhjärtighet. Alla Kittys vedermödor voro ögonblickligen glömda, och hon skyndade sig att hoppa ur kupén, nästan innan tåget hade stannat.

— Kit! Så glad jag är att se

dig! Å, du stackars barn, du är ju alldeles överhöjd med damm! Bry dig inte om det, det går lätt att borsta av. Hassan här ser efter koffertarna, så vi behöver inte vänta. Kit, i parentes, känner du fröken Fanshawe? Jag ber om förlåtelse, jag trodde ni hade räknats. Så kom nu! Kitty och jag ska åka — Poppy, vill du komma med, eller går du hellre?

— Mycket hellre, tack! Det är inte lönt att åka den där lilla biten. Kom nu, Rosie. Å, ämnar ni komma med, herr Lucas?

— Det ämnar jag, svarade den unge mannen, såvida inte ni förbjuder mig det. Celia, drick inte ur allt teet, innan vi kommer. Jag försmäktar av törst redan. O, den som hade en mugg öl, riktigt engelskt öl! Fröken Fanshawe, ni håller med mig, inte sant? Vin och turkiskt kaffe i all ära, men i verkligt kritiska fall så säger jag: "leve Bass-ölet!"

— Jag kan inte säga, att jag är vidare förtjust i öl, sade Poppy skrattande. För min del föredrar jag té, klockan fem på eftermidda-

gen i alla händelser. Men låt oss raska på, för eljest få vi inget.

Och med en avskedsvink åt de båda åkande slog hon upp sin gröna parasoll och gick sin väg åtföljd av de båda andra.

— En sådan rar flicka, sade Celia och såg efter dem. Och så trevligt att ha i huset. Hon är släkt med min man på mycket långt håll, och eftersom du inte kunde komma ut till jul, som jag bad dig, skrev jag till henne, och hon kom för en två månader sedan.

— Jag tror, att jag såg henne i London en gång, sade Kitty. På en bal — kommer du ihåg det? — i Rockleigh House. Var hon där den kvällen?

— Ja, jag tror det. Hon är förlovad med en herr Cheyne vid handelsflottan, en präktig karl och en stor favorit hos Grant.

— Du känner honom? Hon visste, att hennes fråga var idiotisk men kunde ej låta bli att framställa den.

— Ja, mycket väl. Jag var bekant med honom, innan jag gifte mig, hans familj bor i Kent, nära de mi-

na, och han känner en mängd av mina vänner där.

Naturligvis! Kitty kom plötsligt ihåg deras ömsesidiga intresse för längesedan på Magnolia, då de kommo underfund med att de hade gemensamma vänner, personer, som hon träffat, då hon varit tillsammans med Celia i södra England. Av en händelse hade de emellertid ej kommit att nämna familjen Lucas, och när de väl funnit en föreningspunkt i de gemensamma bekantskaperna, så hade ämnet avfärdats på grund av de många nya intressen, som dykt upp.

— Ska de gifta sig snart? frågade hon likgiltigt, betraktande en rad kameler, lastade med ljusgrön durra, som gingo tvärsöver vägen. De blåklädda araberna följde slött efter sina osympatiska djur, hela tiden tuggande på långa sockerrör, under det de traskade framåt på nakna bruna fötter.

— Giftna sig? Inte än, tror jag. Ingendera tycks ha bråttom, och de ha ju god tid. Herr Cheyne kommer snart hit emellertid, och då kanske de gör upp den saken.

Höst- och Vinter- NYHETER

Dam-, Herr- o. Barn-
SKODON

A.-B.
HERKULES SKODON
45 Kungsgatan 45.

het. Vid flera tillfällen fattade deras händer om samma sak, som grevinnan med en stum blick begäret.

Situationen var med ens förändrad. Grevnen hade endast blick och öra för sin fru. Han tävlade om att först avläsa och uppfylla varje hennes önskan. Vid kaffet var det han som fyllde isvattnet i hennes glas, tände hennes cigarett och vakade över att pläden täckte hennes skuldror. Genom att flytta sin stol närmare hennes och alltbländ låta sitt tal åtföljas av ett lätt vidrörande av hennes arm eller knä tycktes han på ett särskilt sätt för omgivningen vilja markera sin äganderätt till henne. Han var alltså en smula blekare än vanligt och blicken glödde av en mörk eld, vars låga främlingen syntes vilja undvika att öka.

Denne hade nu vänt sig till blondinen. Allteftersom aftonen skred fram tycktes hans öga med allt större välbehag vila på denna ljusa pastell, vars fina, liksom undagömda skönhet han först icke upptäckt.

För greven hade hon med ens blivit luft. Samtalet fördes helt och hållet mellan två och två.

Utänför de höga fönstren rodnade himlen mot kväll. Härskaror av vita, guld och zinnöberkantade moln stego i en lång kädja, höjde sig, förtunnades och smälte bort. En ljuv, mörk blånad bebådade skymningen — natten.

Grevens hand hade dröjt kvar på grevinnans knä.

Alla fyra blickade tysta ut mot det storslagna natursceneriet.

Grevinnan hade lagt sin hand över grevens.

Och när de elektriska lamporna kort därpå blossade upp som stora guldpärlor under det vita, förgyllda taket stego de upp och lämnade salen arm i arm — två och två.

Tora Ramm.

Lantbon som är på besök i Göteborg gör i sällskap med infödingen en spårvägsresa till den stadsdel, som bär namnet Redbergslid.

— Här ute, säger infödingen, är det landshövdingehus alltså.

Lantbon följer med undrande blickar huslängorna och frågar till sist:

— Är det landshövdingehus allihop??!

— Infödingen: Vartenda ett!

Lantbon: Det var konstigt. Har ni så många landshövdingar i den här stan.

— Min fästmo är orimligt svart-sjuk, men sist hon ansatte mig, lugnade jag henne definitivt genom att säga: Så sant som vi två sitta här bredvid varandra under denna susande björk, försäkrar jag dig, att du är den enda kvinna jag beundrat.

— Nej, vet du vad! Så många förtjusningar som du haft!

— Lugna dig, vän! Det var ingen björk vi satt under — det var en asp!

— Kommer han hit? Jag trodde han var sjöman.

— Ja, men t. o. m. sjöman är inte mer än människor, sade Celia, då de små hästarna svängde om ett hörn och travade nedför en bred vit väg. Och han har varit sjuk på något sätt — tyfoid, tror jag — och fått permission. Så naturligtvis, då han fick veta, att Poppy var här, så ville han också komma.

— Jag förstår. Hon försökte avgöra, hurvida hon skulle erkänna sin bekantskap med Cheyne eller inte. Det syntes dåraktigt att inte göra det eftersom den saken säkert skulle bli känd i sinom tid. Jag tror, att jag har träffat herr Cheyne en gång — om det är den samme åtminstone. Han var förste styrman på Magnolia, när jag kom tillbaka från Australien.

— Verkligen? Hästarerna hade stannat framför en dörröppning i en hög vit mur, som var betäckt med massor av grann purpurrod bougainvillea. Det är väl samme en, skulle jag tro. Ja, nu är vi framme, Kit. Välkommen till Villa Beau Sejour!

Har du nånsin hört ett löjligare namn på en stuga ute i öken?

Hon skrattade och gick förut genom en liten fyrkantig trädgård full av violetta och skära petunior och upp för stentrappan till en liten veranda.

— Kom in, så ska vi dricka té genast. Vill du kanske ordna till dig lite först? Kom då in i mitt rum, så ska jag borsta av dig dammet.

Hon förde in sin gäst i sitt eget rum, som var öppet mot hallen på bungalow-manér. Huset kunde skryta av två våningar, men den övre hade tydligen tillkommit efteråt och bestod endast av två eller tre rum, byggda synbarligen som en eftergift för européernas smak, som i allmänhet ej gärna vilja äta och sova i samma våning.

När Kitty gjort de nödvändiga förbättringarna i sitt utseende, slöt hon sig till sin värdinna i förmaket på andra sidan om hallen.

— Så, Kit, kom nu och drick té. Äkta engelsk té är högst ovanligt här ute, och araberna tror, att vi är tokiga, som föredrar det framför de-

ras sirapsaktiga turkiska kaffe. Å, här kommer de andra. Innan de kommer in, Kitty, så säg mig, hur det är med herr Fraser? Och kan han ställa så, att ni träffas här?

— Han ska försöka det, sade Kitty med en lätt rodnad. Han ville verkligen så gärna ta några flera egyptiska skizzer, och naturligtvis, när han hörde, att jag skulle resa —

— Naturligtvis. Hon räckte sin gäst en kopp té. Ja, jag hoppas han kommer. Fast jag får då säga, att med Poppy och Owen och dig och herr Fraser —

— Stackars gamla Celia! Men bry dig inte om det, du. Du har ju profession att trösta dig med.

— Ah, ens egen man, det är ju så tråkigt! Men jag glömmer, att där är en så trevlig ung herre uppe på sanatoriet på kullen. Han kommer hit i kväll till middagen, så du får träffa honom. Jassa, där är du mu antligen, Poppy. Du längtar väl ihjäl dig efter ditt té.

När téet var drucket, tände Poppy en cigarett.

— Röker ni inte, fröken Romney? Det kommer ni snart att göra härute.

Det gör vi allihop, inte sant, Celia, för att lugna våra nerver. Det ligger nänting i den här torra luften, ser ni, som lägger sig på nerverna, så de bli spända som fiolsträngar. Först blir man upplivad av det, men sen med en gång trötter det en. Jag kan icke förklara, vad jag menar. Det är vad Merriman kallar "afrikansk nervositet", förmodar jag.

Fröken Romney avslög emellertid leende anbudet för tillfället, och då Celia såg, att hon ej kunde övertalas, kastade hon bort sin halvrokta cigarett och steg upp.

— Kom och vila dig före middagen, Kit. Jag har givit dig balkongrummet, så du kan få se på solnedgångarna, så mycket du vill. De är praktfulla här över öken. Gordon, se efter Poppy, och låt henne inte röka för mycket. Rosie, är det inte snart sängdags, tror du? Gå till Bridget, så är du en snäll flicka.

Hon hade öppnat dörren, under det hon talade, och förde nu Kitty in i det rum hon skulle bebo.

Det var inte mycket stort men högt i taket, och väggarna voro målade i en ljusgrön färg, som var

Om trolovning och dess rättsverkningar.

Av jur. kand. **KARIN LINDBERG.**

Svenska Kvinnors Medborgarförbunds artikelserie

Fastän nu snart tio år förflutit sedan betydelsen av begreppet trolovning och dess rättsverkningar väsentligt reducerades, leva de gamla föreställningarna om trolovningens innebörd kvar hos en stor del av allmänheten. Att lagen numera rubriceras såsom trolovning varje överenskommelse mellan man och kvinna att ingå äktenskap med varandra har många ej klart för sig. Den uppfattningen är ej ovanlig, att trolovning är någonting särskilt högtidligt för sig, som fordrar medverkan av präst, att förlovning är någonting annat mindre högtidligt och att äktenskapslöfte återigen är någonting som ligger på ett väsentligt lägre plan än både trolovning och förlovning. Juridiskt äro från och med den 1 januari 1916 både äktenskapslöfte och vad man i dagligt tal kallar förlovning inbegripna i ordet förlovning. Det förberedande avtalet om ingående av äktenskap, som trolovningen innebär, kan träffas hur förmölet som helst och behöver ej för att bli giltigt publiceras på något sätt. En annan sak är ju, att det ur bevisningspunkt kan vara klokast att ej hemlighålla trolovningen utan bekantgöra den genom annonsering, ringväxling eller på annat sätt. Vid en eventuell tvist angående hurvida trolovning verkligen förelegat eller ej är man nämligen på den säkra sidan, ifall någon dylik försiktighetsåtgärd vidtagits. Till och med löfte om äktenskap från mannens sida på det villkoret, att den kvinnliga kontrahenten tillmötesgår hans begäran om könsungädda, konstituerar trolovning med alla dess rättsliga verkningar, om villkoret uppfylles. Om vederbörande är under tjugooett år, och ej förut varit gift och alltså måste ha giftomans samtycke för ingående av äktenskap tillåtet, utan giftemans samtycke.

Rättsverkningarna av en trolovning äro numera ej på långt när så betydelsefulla som förr. Före 1916 utgjorde trolovning ett hinder för vardera kontrahenten att ingå äktenskap med annan, och trolovningen kunde ej förmölet upplösas. Om en trolovning skulle upplösas, kunde detta blott ske antingen genom skiljebrev, utfärdat av domkapitlet, eller genom domstols utslag. Om trolovning åtföljdes av hävd, uppkom ett s. k. ofullkommat äktenskap. Numera är trolovning intet äktenskaps-hinder. Den kan upplösas fullständigt förmölet antingen efter ömsesidig överenskommelse eller av den

ena kontrahenten på egen hand. De ofullkomnade äktenskapen äro helt avskaffade. De rättsverkningar, som trolovningen nu har, äro huvudsakligen av ekonomisk natur och bliva aktuella först, om trolovningen brytes eller upplöses genom en kontrahentens död.

Dör en av de trolovade, är den efterlevande berättigad återfå de gåvor han givit den andre för äktenskapets skull, men han får behålla vad han själv fått. Brytes trolovningen har var och en av parterna rätt att återfå sina gåvor, dock med den modifikation, att, om den ene huvudsakligen bär skulden till brytningen, så går han miste om rätten att återfå gåvor. Skulden till att en trolovning brytes kan naturligtvis ligga hos den ene parten, vare sig det är han eller den andra, som slagit upp, eller bägge enats om, att trolovningen skulle upplösas. Vad, som skall betraktas såsom giltig orsak att bryta en trolovning, beror mycket på omständigheterna. Att efter en mångårig trolovning, när allt är ordnat för bröllopet, komma och påstå, att man misstagit sig på sina känslor, torde icke gå för sig, om man vill ha något hopp om att återfå sina gåvor till motparten. Om den ene av kontrahenterna drabbas av en sjukdom, som kan innebära en fara för parternas äktenskap, är det däremot klart, att vilken som helst av parterna har giltig orsak att slå upp. Misstag angående den andra partens tidigare liv kan ofta vara giltig orsak till brytning. Gåvobestämmelserna gälla ej blott ringar, bostättningsartiklar o. dyl. utan alla gåvor som givits icke för att förbrukas under trolovningstiden utan för det tillämnade äktenskapets skull. Om någon av parterna låtit de gåvor, han skall återställa, förslutas, måste han betala dess värde i stället. Anspråk på återbekommande av gåvor kunna ej framställas hur långt som helst efter trolovningens upplösning. Rätten förloras nämligen, om den ej göres gällande inom ett år från trolovningens upplösning. Denna preskriptionstid gäller även för framställande av skadeståndsanspråk på grund av bruten trolovning.

Om den ene av de trolovade huvudsakligen bär skulden till att trolovningen brytes, blir han skyldig betala ersättning till den andre för de ekonomiska förluster denne lidit genom vidtagande av åtgärder för det tillämnade äktenskapet. Skadeståndsskyldigheten omfattar ej blott direkta förluster, som t. ex. uppstått genom förhållande av våning och anskaffande av utstyrelse, utan även mera indirekta förluster. (Fästmän har t. ex. slutat en löande anställning, som hon ej har några möjligheter att återfå, för att utbildas sig till husmor). Någon ersättning för det lidande brytningen kan ha medfört för den oskyldiga parten kan däremot ej utlösas lika litet som t. ex. ersättning för förlust av det ekonomiska välbstånd, som det tilltänkta

DAMVANTAR

FÖR HÖSTEN

i överväldigande urval modeller och kvalitet

Vävda, med knäppe 0,90 1,15 1,45

Dubbelvävda 2,35 2,75

Mockimitation 1,65 2,25

Med krage och spännknäppe 1,60 3,00

Modernt färgsortiment

A. Jönsson & Co.

Specialaffär för Tricotvaror.

50 KUNGSGATAN 50

Filialer: Linnégatan 20, Övra Husargatan 4, Karl Johansgatan 13

äktenskapet skulle ha medfört. Om den, som brutit trolovningen, icke ägt ingå äktenskap utan giftomans samtycke till trolovningen, är han ej skyldig betala skadestånd för den andres ovanberörda förluster. Endast om han haft giftomans samtycke, blir han ersättningskyldig.

Om barn avlats under trolovningstiden och trolovningen sedan brytes på grund av mannens vållande, inträder en skadeståndsskyldighet för honom, som är mera utvidgad än den vanliga skadeståndsskyldigheten vid brytande av trolovning. Lagen säger, att han skall betala "skäligt" skadestånd. Här inbegripes ej blott ersättning för sådana förluster, som han skulle ha ersatt, även om barn ej avlats, utan även ersättning för all skada av ideell natur, som drabbat kvinnan, nedsatt förvärvsförmåga för framtiden m. m. dyl. Meningen är, att skadeståndet skall utgå en ekonomisk upprätelse istället för det avskaffade ofullkomliga äktenskapet. Skäligheten av fördrat skadestånd får prövas i varje särskilt fall med hänsyn till sådana saker som kvinnans rykte, trolovningens varaktighet, bägge parternas ekonomiska o. dyl. Skadeståndet kan sättas ut på en gång eller å särskilda tider. Av lagens formulering framgår klart, att det ej är nödvändigt, att barnet framfötts levande för att den utvidgade skadeståndsskyldigheten skall inträda. Har barnet avlats redan före trolovningen, kan det ej bli fråga om någon utvidgad skadeståndsskyldighet. Var mannen vid hävdandet under 18 år, slipper han ifrån den utvidgade skadeståndsskyld-

gheten och blir blott ersättningskyldig för de förluster motparten lidit till följd av åtgärder för det tillämnade äktenskapet och detta blott under förutsättning, att han haft giftomans samtycke till trolovningen. Har han uppnått 18 år vid hävdandet, inträder den utvidgade skadeståndsskyldigheten oberoende av, om han haft giftomans samtycke eller ej.

De barn, som avlats i trolovning eller vars föräldrar efter deras avlelse ingått trolovning med varandra, s. k. "trolovningsbarn", erhålla en i flera avseenden bättre rättsställning än andra utomäktenskapliga barn. Så få de t. ex. rätt till arv efter sin far. Det kan därför ibland vara av stor betydelse att få konstaterat, att en trolovning förelegat.

Om sedan barn avlats i trolovning eller föräldrarna efter avlelsen ingått trolovning med varandra, denna upplöses genom mannen död och kvinnan är i behov av underhåll, tillgodoses hennes intressen på ett särskilt sätt. Hon erhåller nämligen rätt till skälig andel i den avlidne trolovades kvarlästenskap, dock ej utöver hälften. Hon skall dock framställa sina anspråk inom viss tid för att ej förlora dem, nämligen inom 6 månader efter dödsfallet, och det skall ske hos den, som sitter i boet eller hos rätten eller domaren.

Allt vad du utträtt föröker din kraft att göra mera.

Jean Paul.

På Islandsfärd

RESEKILDRINGAR

av red. A. G. Petersson

Illustrerade.

Kr. 2,75 pr postförskött.

Rekvireras hos förf., adr.: Kristinehamn.

ofantligt sval och vilsam för ögat. Golvet var bonat, och här och där bröts den blanka ytan av en vacker pensisk matta. De vita moskitnäten voro uppbundna med gröna band bakom den smala sängen, och framför fönsterna voro luftiga vita tyllgardiner.

Efter en hastig blick på det svala, inbjudande rummet sprang Kitty fram till fönstret med ett utrop av förtjusning.

— O, Celia, en sådan utsikt! Öken och pyramiderna — detta är väl pyramiderna? Och floden och de små vita seglen! Och du säger verkligen, att jag kan se solen gå ner från balkongen? Så härligt!

Celia vände sig om och kastade en orolig blick kring rummet.

— Om du behöver någonting, så lovar du ju, att säga till mig, Kit. Nu vill du väl packa upp. Ska jag skicka hit Bridget?

— Nej tack. Jag kan reda mig själv. Hur dags middag? Halv åtta. Å, jag får överflöd på tid att sitta på balkongen och se solen gå ner.

— Ja visst. Det är verkligen ett

nöje, det kan jag försäkra dig. Jag lagar vänligen så, att jag kan komma hem i tid för att få se det. Solnedgången är dagens stora händelse här, ser du.

Hon drog sig tillbaka, under det hon talade, och Kitty återvände till balkongen, där en låg stol inbjöd henne att slå sig ner och i lugn och ro invänta det kommande skådespel.

Och i ett ovanligt tillstånd av tillfredsställelse och vila till kropp och själ satte hon sig ner och väntade.

SJETTE KAPITLET.

Från sin balkong hade Kitty en vidsträckt och storartad utsikt.

Under hennes fötter lågo den lilla ökenstadens vita byggnader, många fullständigt övervuxna med bougainvilleans purpur- och orangefärgade blommor. Den grekiska kyrkans runda kupol reste sig på några få meters avstånd från den lilla engelska kyrkans, och på venstra sidan lyfte en hög minaret sitt huvud över sina kätteriska medtävlare.

**Offentliga nöjen.
Stora Teatern.**

Varje afton kl. 8:
Den stora succésoperetten
»Cleopatras pärlor.»
Operett i 3 akter av Oscar Straus.
Söndag kl. 1,30 matiné:
»Sista valsen.»

Lorensbergsteatern.

Söndag kl. 1,30 Matiné:
Simson och Delila.
Varje afton kl. 8—10,15:
Storstädning.
Komedi i 3 akter av Frederick Lonsdale.

Lilla Teatern.

Söndag kl. 1,30 Billighetsmatiné:
Malenas bröllop.
Lördag och Söndag kl. 7 och 9 e. m.
Spanska flugan.
Söndag kl. 1,65 o. 2,65 kl. 12—2 och efter kl. 6. Tel. 7700.

Veckan 9/11—15/11
Kl. 7 o. 9 e. m. (sönd. 6, 7, 45, 9,30)
PALLADIUM Barnföreläsning.
Gloria Swanson
MADAME SANS-GÊNE.
RIALTO Barnföreläsning.
Albert Engström
»Skärgårdskavaljerer»

Pensionat och Thesalong
Carmen-Sylva
Avenyen 33, 1:a vån. Tel. 60448
Förstklassigt och hemtrevligt.
Frukost, middag och supé serveras
såväl till abonnenter som tillfälliga
gäster. **Kupongsystem.**

HINDÅSHEMMET.
TREVLIGT! OMTYCKT!
Tel. Hindås 12 och 13.

Teater.

Lorensbergsteatern spelar f. n. en engelsk komedi "Storstädning" av Frederick Lonsdale. — Pjäsen handlar om ett äktenskap som efter nio och ett halvt års oblandad lycka samt ett halvt års meningskiljaktigheter håller på att gå i sär.

Den unga frun har börjat finna sin exemplariske man, den unge berömda författaren, tråkig och hans intelligenta förträffliga vännar ödrägliga i sin självförgudning.

Hon finner emellertid nya angenämare vännar, lyxkvinnor, som leva endast för att roa sig och därunder icke taga det särskilt noga med den äktenskapliga troheten, samt deras mer eller mindre oemotståndliga manliga vännar, bland vilka även hon finner en hängiven charmerande beundrare, vilken allt mera förunklar bilden av den man hon är gift med. Det är ett muntert liv man får, och själv för renhjärtad för att förstå dess rätta halt löper hon överhängande fara att ryckas med alltför långt.

Juris kandidat
Märta Björnbom Romson
Advokat
Medlem av Sveriges Advokatsamfund.
Arsenalsgatan 14¹, Stockholm.
Tel. Norr 1388.
(Mitt emot Operahuset.)
Juridiska uppdrag av alla slag.
Skriftliga förfrågningar besvaras omgående. — Kostnadsfria rättegångar ombesörjas.

I fjärran framstodo Gizeh-pyramiderna mörka och allvarliga mot himlen, som ännu ej antagit efterglödens färgprakt. Till höger — de nio milens avstånd, som skiljer dem åt, var upphävt genom ökenatmosfären — restes sig Sakkares Trappstegspyramid i klart begränsade upphöjningar, och i förgrunden flöt Nilen mellan sina palmbevuxna banker, där de odlade landsträckorna på ömse sidor om floden med sin ljusa grönska bildade en skarp kontrast till den ofruktbara sanden därutänför.

Långsamt, mycket långsamt sänkte solen sig ner mot horisonten, tills den liknade en stor guldkula, färgande himlen med en skarp bländande strålgång. Kitty kunde ej länge utbärda att ha blicken riktad mot det strålände ljuset utan vände bort ögonen, tills glittret skulle ha smält bort i den färg och glöd, som komma, när solen själv försvunnit.

På den hårda vägen under hennes fönster såg hon ett par araber glida fram med ljudlösa steg, den ene klädd i en nerdammande blå klädnad, den andre bärande den gröna mantel, som tillkännagav, att han var en

Det är då hennes man i desperation tillgriper den "storstädning", genom vilken han hoppas kunna öppna sin hustrus ögon, återvinna henne och befria hemmet från den undermåliga vänkrets som innestlat sig däri. En stund ser det ut som om hans planer fullständigt misslyckats, men upplösningen går dock i önskad riktning.

Pjäsen visar väl knappast livet sådant det utspelar sig i verkligheten, men den är mycket rolig och medryckande samt har också en mängd förnuftiga saker att säga. Framgången var stor och välförtjänt.

Som den unga frun hade Elsa Vidborg något utomordentligt vinnande, trovärdigt och känsligt över sin person, Semmy Friedmann spelade med bravur den för sin lycka kämpande unge mannen och åt den tredje huvudrollen, charmören, gav Gösta Cederlund en överlägsen tolkning. Ännu ett par namn måste nämnas, Tekla Sjöblom och hr Bliekingberg.

På **Lilla Teatern** har "Malenas bröllop" lyckligen överstökats och i dess ställe sarrar nu "Spanska flugan", som i torsdags uppenbarade sig för en fulltalig och överförtjust premiärpublik, vilken drunknade i skratt. Pjäsen är icke blott lustig utan även frisk. Spelet var förträffligt på alla händer, men frk Rydqvist och hr Werner som herrskapet Kolman och hr Wallin som "mammans gosse" trädde dock på ett avgörande sätt i förgrunden. Intrigen i pjäsen är alltför invecklad för ett återgivande — den bör följas från teatersalongen!

Med hösten kommer det dåliga väglaget. Barnen ha svårt att lära sig att torka av sig om fötterna. Utan Linoleummattor vore det omöjligt att hålla rent i tamburen och barnkammaren. Behöver Ni nya Linoleummattor, bör Ni icke försumma att gå in till "Linopeters", Kungälvstrådet 2 och välja bland deras nyheter.

Äkta kvinnlighet är intet annat än sann mänsklighet.
M. Lazarus.

Japanska ordspråk.

En man lär föga av seger, mycket av nederlag.
Frukterna, som fallit från grenen, återvända aldrig dit.
Om du köper en vas, se efter om den har sprickor, och om en man erbjuder dig en förmån, se efter vilken avsikt han har.
Det må till och med ha kommit eld lös i köket, gästerna infinna sig dock.
Även om du önskar att lära känna den högsta sanningen, bör du begynna med alfabetet.

Tvätta med
LANGES SÄPPULVER
SVEVDSMÅL. INRESIGTRÄT.
Äldst & Bäst

avkomling av Profeten. De talade sakta med varandra, och just nedanför fönstret stannade de för att ta avsked, hälsande varandra högtidligt med den vanliga beröringen av pannan och bröstet. En liten fransk gosse från ett av hotellen rasslade förbi på en bjärt dekorerad äsna, vilkens halsband av guldmynt klingade muntert, under det djuret travade framåt. Längre bort i öknen red en infödd soldat en eldig häst mot den nedgående solen, och på väg mot staden syntes en lång rad med tungt lastade kameler, vilkas långa ormlika halsar vaggade från den ena sidan till den andra, under det deras förare traskade fram över sanden med trötta, dammiga fötter.

Från någon plats i närheten kom ljudet av ett långt utdraget skri, stigande och fallande i regelbunden, enformig rytm, fullt av oemotståndlig melankolisk tjusning och fyllande den främmande lyssnerskan med en känsla av att stå inför någonting mäktigt, oerhört, som fordrade ovillkorlig lydnad. Och med en plötslig hjärtklappning stod det med ens klart för Kitty, att vad hon hörde var

Slopa kaffet och drick
CAP KAKAO
Originalförpackningar å 100 og å 500 og
är tillverkad av bästa fullvuxna kakoböner
utan tillsats av varken kanel eller kemikalier.
Den som smakat CAP KAKAO
dricker den sedan dagligen.

**Den ensamman
gården.**

Den lilla gården ligger under det höga branta berget och intill vägen, som leder upp till de stora skogarne ur vilka befolkningen hämtar sin bärgning kanske lika mycket som från åkertegarne, en gång för länge sedan brutna ur den magra skogsmarken.

Det är ett välomsett hus i den stil, till hälften bondgård, till hälften villa, som blivit vanlig på trakten sedan sommargästerna från staden funno vägen dit. Intill ligger en lillstuga, en slöjdbod och på andra sidan vägen ladugården bakom vilken ägorna breda ut sig i den kuiperade terrängen upp emot skogarne. Det råder ordning omkring byggnaderna och det hela ger ett intryck av blygsamt men på säker grund vilande välstånd.

Det är i gryningen vilken så här års kommer sent. En blek höstsol har höjt sig ur grädiset i öster och lyser genom de avlödade träden på den lilla gården som ligger tyst och stilla under det att man från närliggande gårdar hör arbetets mångahanda ljud.

De vita gardinerna äro fördragna för fönstren. Där inne sover den gamle bonden sin sista sömn.

Aldrig mer skall han öppna dörren och stor och axelbred stiga ut på sin trappa. Aldrig mer skall han med skicklig hand föra yxan och bandkniven ute i slöjdboden eller plögen genom de tegar hans förfäder under så många generationer plöjt, besätt och hägnat —

Och han äger ingen son, som kan taga gården i arv utan endast andra anförvanter, som antagligen skola sälja den för att få reda penningar att dela. En främling skall bli ägare till denna gamla vackra släktgård. Kanske blir han en god husbonde, som ger redlig omvårdnad, kanske också en som skövlar den granna skogen och styckar jorden till villatomter.

Det är en sällsam stämning över den gamla gården. Det är som om den kände förlusten av honom därinne, sörjde hans bortgång och ruvade över sitt ovissa öde.

Det fanns hos honom som nu är borta drag vilka hjärtat gärna vill beteckna som svenska, ehuru de på senare tid blivit litet sällsynta, en karaktärens redbarhet och fasthet,

Morgonrockar
Nyheter inkomna i alla prislägen
Linneutstyrseln
Tel. 21100. Kungsgatan 48 Tel. 21100.

en personlig stolthet som inte böjde nacken för någon. För honom var ett ord ett bindande avtal, ett handslag en ed.

Det kan hända att man också hos bondbefolkningen i andra länder kan finna samma drag men ifråga om den svenska bonden är det eller har det icke varit sällsynt att det funnits saker och ting, som han icke velat avhända sig för guld.

För bonden på den här lilla gården var det hans skog och hans häst.

Vilka svindlande belopp bjöd man honom icke under krigsåren för skogen! Han hade för den erbjudna köpesumman kunnat leva i maktighet och överflöd hela sitt liv, men han ägnade icke de frestande anbuden ett ögonblicks tanke.

Även hans häst ville man åt, hans arbetskamrat sedan många år, den jordiska varelse som stod hans hjärta närmast, en jättstor smällfet kol svart häst.

Det var under kriget, som en dansk uppköpare för tyska armén besökte trakten och även kom upp till den lilla gården för att tillhandla sig dess mångomtalade granna häst.

Han bjöd ett tusen kronor. Nej, hästen var icke till salu. Han bjöd två tusen kronor. Nej, hästen var icke till salu.

Då tog han upp tre rosenröda tusenkronesedlar och viftade med dem framför ögonen på den svenske småbonden, som gav ett svar inför vilket dansken stod tyst i gapande oförstående häpnad:

— Jag skall säga däk, att så många tusenkronesedlar finns det inte tröckta, så di räcker till å köpa min häst.

Och nu är han borta den gamle. Hans häst som också blivit till åren skall spännas för vagnen, på vilken den döde skall föras från den ensamma lilla gården och bort till kyrkogården där hans fäder sova under de gräsbevuxna gravkullarne.

Och sedan skall den gamle hästen, som en gång var mera värd än rits alla tusenkronesedlar, säljas för en spottstyver och gå okända öden tillmötes.

Crayon.

Knut Heurlins Hemslöjd
KORSGATAN 8. Telefon 101 18.
Möbelyger billigt.

**Ogynnsamt
ställda gifta
kvinnor.**

I fråga om vissa manliga befattningar förekommer ett säreget förhållande, vilket måste betraktas som ett verkligt missförhållande — *man sammankopplar med dessa befattningar också hustruns arbete.*

Så är fallet på landet, där förutsättningen för att en man skall erhålla anställning som ladugårdsskötare ofta är, att hustrun åtager sig mjölkning, samt vidare i fråga om vaktmästarejänsterna vid olika institutioner. Här förutsättes att hustrun skall åtaga sig rengöring av lokalerna, eller underförstås det att hon, då mannen är upptagen av andra sysslor i tjänsten, skall i hans ställe svara för telefon- och även grindskötsel, där sådan förekommer.

Många olägenheter följa med detta system.

Här och var har man visserligen börjat ge hustrun s. k. biträdesersättning för hennes arbete, men i allmänhet förekommer ingen sådan gottgörelse. Hustruns arbete ingår, ehuru nödvändigt och av värde, som en icke observerad prestation i mannens arbete.

I fråga om de nämnda tjänsterna händer nog ofta, att hustrun för att mannen skall kunna få en sökt anställning åtager sig det på hennes

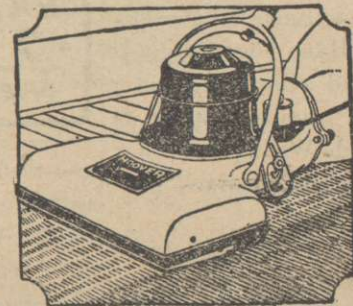
lott fallande arbetet, ehuru det kanske överstiger hennes krafter eller hindrar henne att på ett tillfredsställande sätt sköta sitt hem och sina minderåriga barn. I de undantagsfall då hon åtnjuter s. k. biträdesersättning kan hon vid behov låta tjänstesysslor utföras av legd arbetskraft.

Ofta ingår i en vaktmästares löneförmåner bostadslägenhet, vilken då icke sällan är inrymd i samma fastighet som den institution, där han är anställd. Understundom är bostadens läge tillfredsställande, men oftast dåligt, t. ex. sollöst eller bullersamt (i skolor).

Då instruktionerna ofta innehålla en bestämmelse att fastigheten icke får lämnas utan tillsyn, måste hustrun, då hennes man är ute i tjänst, ärenden eller eljest frånvarande, svara för tillsynen. Vilket tryckande band det skall vara för makarne att icke samtidigt kunna vara borta från hemmet inses lätt.

Den vid talrika inrättningar praktiserade kombinationen av vaktmästarebostad och arbetslokal måste ur hemlivets synpunkt betraktas som synnerligen olämplig. Icke ens vid svåra sjukdomsfall kan telefonen avstängas och i de fall där tjänsten är förenad med grindskötsel även nattetid (sjukhus och barnbördshus) störes ständigt hela familjens natto.

Dessa förhållanden ha givetvis påklagats och på en och annan plats ha också reformer vidtagits, men i stort sett har allt förblivit vid det gamla. Starka krafter äro emellertid i rörelse för att åstadkomma en förändring till det bättre. Vad man på det intresserade hållet önskar är, att hustruns arbete icke skall sammankopplas med mannens syssla

Bättre än bäst

finns inte. De olika dammsugarne få gärna tävla med varandra om vilken som kan vara bättre än den andra. Ingen av dem kan utföra det arbete, som ju dock är det väsentligaste: mattrengöringen. Den intrampade smutsen i mattan kan nämligen icke sugas bort, den måste piskas ur. Vill Ni ha Edra mattor rena, finns alltså blott två ting att välja på: utomhuspiskning med allt det besvär och kostnad den drager, eller inomhuspiskning med

HOOVER

Den piskar, medan den sopar, medan den suger...

A.-B. Ferd. Lundquist & Co., Göteborg
HOOVER-AVD. Tel. 4614.

att öknen skall tjusa er — liksom mig.

— Det gör den. Hon skrattade. Den har redan förhäxat mig. Solnedgången —

— O ja, solnedgångarna är mycket vackra. Och soluppgången — men jag förmodar, att ni inte bryr er om att stiga upp så tidigt. Celia påstår, att så länge som solen verkligen går upp, så frågar hon inte ett dugg efter, hur den ser ut vid tillfället.

— Ni borde komma upp till sanatoriet för att se solnedgången, professor Lindsay, sade en mjuk, långsam röst bakom dem. Jag försäkrar er —. Den talande avbröt sig plötsligt, då han märkte, att professorn samtalande med en nykommen gäst. Den lilla paus, som följde — eftersom Celia ej var till hands för att presentera, och då professorn aldrig kom ihåg sådana bagateller — avbröts av Kitty själv.

Hon gick ett steg emot Lassen och räckte fram sin hand, medan en livlig rodnad spred sig över hennes ansikte.

— Doktor Lassen! Nog är det

väl ni, fast jag alls inte väntade att råka er härute.

— Jo, det är jag i alla fall, fröken Romney, sade doktorn leende. Och jag var beredd på något, fast jag för ögonblicket ej var säker om ni skulle känna igen mig. Fru Lindsay nämnde, att hon väntade er, ser ni, och jag hoppades, att namnligheten ej var en blott tillfällighet.

— Doktor Lassen, den muntra värdinnan kom och avbröt samtalet, middagen är färdig. Kom, Kitty. Vi är inte det minsta formella här och går in, som vi behagar. Poppy är sen som vanligt, men vi väntar aldrig på henne.

Kitty fick sin plats mellan värdin och doktor Lassen och efter att ha växlat några ord med den förre, vände hon sig till sin andre granne med ett intresserat uttryck.

— Nu, sade hon, var nu så god och tala om för mig, hur det kommer sig, att ni är här. Jag trodde, att när ni lämnade sjön, så skulle ni slå er ner i — Leeds, var det inte det? — och bli en strävsam medicinare. I stället finner jag, att

A. Lundblads
BEGRAVNINGSBYRÅ
12 KUNGSGATAN 12
Tel. 11045, 776 ankn. bost.
Ombesörjer hela begravningar.
Svarta och vita kistor... Från kr. 30:-
Svepningar ..... " " " 8:-

Total
Slutförsäljning
av
STUVAR
i ylle och bomull, passande till kostymer, överrockar, dräkter, kappor, kläder, underkläder m. m., samt
RESTPLAGG
av herrkläder, herr- och damregnkappor, skinntröjor och skinnvästar m. m. bortslumpas till kolossal låga priser.
ÅYLLEFILTAR
lämnas å förut kända låga priser 10 proc. rabatt.
S. ERICSONS KLÄDESLAGER.
KUNGSGATAN 32, 2 VÅN.,
hörnet av Magasinsgatan. Öppet 8 fm.-7 em.

utan vara frivilligt och ersättas till sitt fulla värde. Vidare begär man att bostaden, om möjligt, icke skall vara förlagd i samma fastighet som institutionen i fråga, eller, om detta icke kan undgå, att den får ett hälsosamt och lugnt läge samt slutligen att arbetstiden skall vara reglerad och natttjänst icke följa på hel dagtjänst.

Boken.

W. L. Whitechurch. Hans högvördighets ferier. (J. A. Lundblads förlag, Uppsala).

Biskoparna spela en framträdande roll i England. Om en engelsk biskop någonsin spelat den roll som biskopen av Lenchester spelar i W. L. Whitechurchs nyligen till svenska översatta roman Hans högvördighets ferier är emellertid ovisst. Men alla vägar kunna ju trampas endast de leda till målet, och Whitechurch har onekligen tagit en rätt originell genväg till sitt.

Ävisken med boken är utan tvivel att öppna ögonen på kyrkans dignitärer för de tusen och en omsorger och svårigheter, som förenas med en lantlig själavårdare kall. Beviset hade icke blivit så njutbart om författaren helt enkelt satt sig ned att skriva en lantprästs litan. För att få mera spets på anrättningen låter han därför en av sitt höga ämbete överansträngd biskop acceptera förlaget att under sina välbehövliga ferier i djupaste inkognito uppehålla en för tillfället vakant kyrkoherdesyssla i sin väns, biskopen av Hartingbury stift.

Han reser i tanke att gå tillmötes en lantlig idyll, en angenäm sinekur, vars många lediga stunder skola användas till en upplysningsverksamhet bland ortsbefolkningen i bisko-

pens stora hobby — jordbruksfrågan. Författarens förtjusning över att få föra en biskop ut i dessa vanskligheter smittar av sig på läsaren. Kanske blir hans hemliga samförstånd med denne någon gång till och med alltför extatisk och ansträngt inriktat på vad han skall tycka, när denne förklade Guds ställföreträdare på jorden av de ingenting ont anande bönderna mottages som en helt vanlig och ringa kyrkans tjänare. Men efter något 100-tals sidor lantligt umgänge med den vördade lägger sig hänyrekningen en smula, och bokens quinta essentia: en biskops upplevelser i en lantprästs skepnad börjar taga fast och stundom ganska underhållande form. Det blir uppenbart att det icke endast är i Sverige som det lantliga prästkallet förknippas med en oöverskådlig rad omsorger av denna världen. Biskopen som drömt sig vila och vederkvickelse får snart annat att tänka på. Han får dagligen tillfälle att revidera sin teoretiska sakkunnskap om själavården på landet, nyligen använd till ett glänsande anförande inför prästerskapet.

Så långt är boken njutbar. Men den sjunker till gottköp, när förf. låter den verkliga ägaren till det av biskopen antagna namnet, uppträda på orten som en fördetting och äventyrare vilkens manipulationer föranleda en mängd förväxlingar och obehag för den nye prästen och slut-

gen resultera i dennes häktande. Författaren råkar återigen in i sitt extatiska tillstånd vid tanken att det är en biskop som drabbas av dessa vidrigheter, men läsaren låter sig icke luras utan sitter jämförelsevis lugn, viss om att han i det psykologiska ögonblicket skall kasta korten på bordet och ropa tabå. Precis vad som också sker. Och medan den lilla strunthållans nyligen av sin moraliska indignation upplåsta ständspersoner med kontraktsposten i tēten ödmjuka och förfärad draga sig ihop till sina verkliga dimensioner inför den magiska trollkraften i en biskops namn föres hans högvördighet åter tillbaka till sin härlighet ingen med en liten baklåxa i fickan efter den lantliga utflykten.

Den i åtskilliga partier roande och underhållande bokens pris är kr. 5:50 häftad, bunden kr 7. —.

Jo, därför att Viking skokräms obestridda popularitet fullt motsvaras och förklaras av uteslutande goda egenskaper och ett billigt pris.

Nyutkomna böcker.

Natur och Kultur deltar i höstens bokmarknad med ett avsevärt antal verkligt värdefulla nyheter. — Sålunda startar förlaget två nya serier av betydande omfattning. Den ena, som bär titeln *Myter och Sador* och redigeras av docenten Efraim Briem, avser att i modern, lättfattlig språkform bjuda ett mångsidigt och karaktäristiskt urval av de bästa arstern inom mänsklighetens rika och mångskiftande myt- och sagoskatt. Serien inledes med en volym "Myter och sador på väg genom världen" av prof. Edv. Lehmann. Som tvåa kommer en illustrerad volym, "Indiska myter och sador" av docenten Jarl Charpentier. Den berömda egyptologen, dr H. O. Lange, bidrager med en volym om "Egyptiska myter och sador". Serien beräknas omfatta 12 volymer.

Den andra stora serien, som nu startats, har fått den talande benämningen *Levande Litteratur*, en klassisk bildningsserie, som avser att för den stora allmänheten underlätta kontakten med all sådan litteratur från gångna tidsperioder, vilken ännu har något att säga just vår tid. Ingen begränsning har därvid gjorts beträffande litteraturarten. Serien redigeras av professorerna Anton Blanck, Einar Löfstedt, Albert Nilsson och doktorerna Alf Ahlberg och Fredrik Hjelmqvist. De första volymerna i serien utgöras av Eckermanns berömda "Samtal med Goethe", Darwins "Resa kring jorden", Ovidii "Metamorfoser" och John Stuart Mills självbiografi.

Det länge kända behovet av en större, modernt utplagd geografisk handbok kommer nu att fyllas genom utgivandet av ett verk i två delar av professor J. E. Rosberg kallat "Jordens länder och folk".

En konsthistoria i ett band, skildrande måleriets och skulpturens historia från äldsta kristna tider till våra dagar, utsändes av den populäre, finländske konsthistorikern, prof. J. J. Tikkanen.

Serien *Modern Psykologi* har utökats med två nya delar, "Studier i själsläkekonst" av dr Poul Bjerre och "Grupps själsliv", en bok om kollektiv psykologi och nationernas själsliv av den berömda engelske

psykologen, prof. W. McDougall. — I serien *Natur och Kultur*, där förlaget tidigare i höst bl. a. börjat utgiva en filosofiens historia, kommer en volym om "Det svenska språkets historia" av fil. lic. Torsten Wennström.

Dr Alf Ahlberg utsänder en bok, som säkert kommer att väcka uppmärksamhet, om "Kyrkan och samtiden". Den är inspirerad av det ekumeniska mötet. "Rättsstaten, det offentliga livets etik" är titeln på en mycket tankediger och mot den nu förhärskande statsuppfattningen mycket rebellisk volym av dr Severin Christensen.

Av John Hagenbeck, vars bok, "Tjugofem år på Ceylon", utgjorde ett av de bästa tillskotten till reselitteraturen i fjolårets bokmarknad, föreligger en ny, intressant volym: "Indien. Upplevelser och äventyr", översatt och förordad av Birger Mörner. — Av den för sin djärvt kända engelska upptäcktsresanden Rosita Forbes har just utsänts en bok om "Raisuli, bergens sultan", ledsagad av ett entusiastiskt förord av dr Sven Hedin.

En mycket nyttigt och upplysande bok är "Uppfinningar och upptäckter. Teknikens framsteg under det tjugonde århundradet", som utgivits under ledning av dr Iwan Bolin. Denna jämte de tidigare i år utkomna "Ungdomens ingenjörbok", skildrande ingenjörsteknikens stordåd genom tiderna, torde bli välkomna julböcker för den vetgiriga ungdomen.

Slutligen är att anteckna en ny årgång, den tionde, av "Vår Tid", den litterära årsboken, vilken alltid visat sig välkommen bland de för litteratur och konst mera intresserade.

Det finns så många "du måste" i mitt liv, att jag sällan hinner fram till mitt "jag vill".

O. v. Bismarck.

Det bevisar lika mycket verkligt mod att med ståndaktighet fördraga själens plågor som att stå orörlig i elden från ett batteri.

Napoleon I.

Henry ford om efterhärmning.

"Någon har sagt, att efterhärmningen är den störste av alla smickrare, men det är bara en vink åt dem som önska smickra. Efterhärmning är ett erkännande att det man söker efterhärmna är förmer än vad man kan ästadkomma själv. Det är också ett erkännande att man är nöjd med att vara rätt och slätt en efterhärmare," säger den store industriledaren Henry Ford i "The Humanist".

"Sanningen om efterhärmningen", fortsätter han, "inneslutes i ett annat uttalande — "Efterhärmning är självmord".

Den betyder döden för initiativet och oberoendet. Den är ett avsked till ursprungligheten. Den är ett avsiktligt utplånande av individualiteten och en snillets fiende.

Allt detta har ett direkt inflytande på det som har betydelse för en och var — framgången.

Allt för ofta hör man människor tala om framgången, som om den skulle kunna efterhärmas. Män, vilka haft framgång i livet, uppställas som exempel för ungdomen med orden: Bana dig väg i livet på samma sätt som han. Hans metod ledde till framgång. Efterapa denna metod, och du kan vara säker på att lyckas.

Men framgång kan aldrig vinnas med hjälp av efterhärmning. Själva efterapningen är möjlig men framgången uteblir.

Framgång är en förstahands-skapelse. Leta fram ett tusen män, som haft framgång, och det skall visa sig att allesammans nått framgången på skilda vägar. De ha icke trampat i varandras fotspår, utan var och en har banat sig sin egen väg.

Var och en av dem har haft sitt eget sätt att möta och övervinna svårigheter, att gripa de gynnsamma tillfällena i flykten, var och en av dem har haft sin egen metod, skild från de andras.

Den farligaste åsikt en människa kan lägga sig till med är att det i livet finns plats endast för efterhärmare och icke för den nyskapande kraften. Sanningen är att det icke finns goda utsikter för någon annan än den nyskapande kraften".

Ett amerikanskt försäkringsbolag har infört ett nytt slag av försäkring. Bolaget utbetalar skadeersättning till sina kvinnliga försäkringsstagare om de vid nådda fyrtio år ännu äro ogifta.

Glöm ej

att ni hos A. MAGNUSSON, Bazar Alliance 55, gör de fördelaktigaste inköp av konserver och rökt lax m. m.

Vid inköp av minst 6 askar sällinläggningar lemnas 10 % rabatt. — För primavaror garanteras. — TEL. 45 70.
Ingång till butiken närmast från Bazargatan.

JORDGUBBAR
i sockerlag, varje burk avsedd för 5 personer kr. 1.50. Jordgubbsylt och Hallonsylt, 1 lit. syltade bär i varje burk kr. 1.75. 2 burk Jordgubbar och 2 burk sylt lämnas för kr. 5.—, fraktfritt så långt lagret räcker. Order å 10 kr. 1 burk Apelsinmarmelad i present. Efterkrav eller förskottslikvid.
Hj. Landins, Saff- & Fruktkonserverfabrik, Mosås.

Färsk Fisk
Hansson & Silfverstrand
FISKAFFÄR
Bazargatan 8. — Tel. 95 80, 15 380

Amalia Gustafssons
Saluhallen 21-23
förstklassiga Charkuterivaror
rekommenderas. Tel. 1976.

BREVLÅDA.

A. H. Artikeln torde komma att inflyta i nästföljande nummer.

W. H. L.—n. Vi tacka på det varmaste för Eder sympatiska skrivelse och beklaga endast att tillfället till ett personligt uttalande gick obegagnat förbi.

E. W.—g. Tack! Vi skola tänka på saken.

R. E.—k. Något förhandslöfte kunna vi ej giva, men skola med nöje taga del av resultatet av färden i och för närmare uttalanden.

Linnea. Det tycka vi med — tack så mycket!

M. K.—m. Prenumeration kan verkställas från vilken dag som helst, om den sker direkt å vår tidningsredaktion. Göteborgsgatan 2. På posten gälla däremot sedvanliga bestämmelser.

Fem rosor. Vårt råd är: uppskjut inte! Anledningen till dylika tacksamhetens ögonblick äro för få att icke utan alla förbehåll tillvaratagas.

A. J. Ahlbergs

Kött- & Fläskaffär
Saluhallen 125-126. Tel. 4896.
Rekommenderas.

KAFFE
härliga aromrika blandningar. Alla kvaliteter. Köpes fördelaktigast i **Göteborgs Kaffehandel**, Östra Hamngatan 39. Telefon 2074. Filial: Bazar Alliance, Butik No 95.

G. OLSSON
Frukt & Grönsaksaffär, V. Hamngatan 1, Göteborg. Telef.: Butiken 9917, Bostaden 20725.

P. OLSSON
Slakteriaffär
Tel. 3108. SALUHALLEN 1 Tel. 3108.
REKOMMENDERAS.

C. A. STRÖMBOM
Lilla Korsgatan 2
GÖTEBORG Grundad 1862
Telefon 868, 17243.
Försäljer i parti och minnt Smör, Ost, Margarin och Ägg.

Vid Fiskinköp
Kom ihåg
A. SVENSSONS FISKHALL
Grönsakstorget 2. Tel. 5438, 5436.
Filialen Tel. 15324.

A.-B. Carl Johnssons Stora Höstrealisation pågår.

ni bara är ute och roar er i en förtrollande ökenstad i Egypten.

— Er intuition slår fel för en gångs skull, sade den unge mannen skrattande, jag hoppas ännu på att i framtiden bli strävsam och få mycket praktik, men fast skenet är emot mig för tillfället, så är jag inte bara ute för att roa mig, som ni tror.

— Förklara er, sade hon och tog lite fisk från silverfatet, som räddes henne av den dekorative arabiske upparsaren, i vitt med skarlakansröd turban.

— Jo, det är en lätt sak. Jag skulle ha bosatt mig i England på allvar nu, men blev ombedd i början på vintern att följa en lungsigtig gosse hit ut för att ge honom en möjlighet att bli botad. Han var en lång förvuxen pojke, som behövde ses till en hel del, så jag åtog mig saken, och vi kom ut till Egypten i november.

— Verkligen! Och er patient —
— Förbättrades alldeles underbart i den torra luften. Han var inte egentligen lungsigtig utan mera behäftad med disposition för lungdot, och eftersom han inte hade

någon ärvtlig belastning, kände jag mig tämligen säker på att han skulle kunna bli fullständigt kry. Och jag fick rätt lyckligtvis. Han reste hem igen för en månad sedan över Rivieran, piggt som en mört.

— Och ni stannade kvar?
— Ja, jag blev ombedd att flytta upp till sanatoriet. De ha ingen ordinarie läkare däruppe, och som patienterna äro flera än vanligt, har jag fått tillräckligt att göra tills slutet av säsongen. För min personliga del var jag mer än glad att få stanna kvar, då jag har en hel mängd vänner på platsen.

— Jag visste inte, att ni kände Lindsays.
— Nej, det gjorde jag inte heller, förrän jag kom hit. Vi träffades på en maskeradbal på Grand, och de bjöd mig på middag o. s. v. Och så kom fröken Fanshawe hit ut, och vi var gamla bekanta, så det gick mycket naturligt det hela.

— Fröken Fanshawe var således en gammal vän?
— Ja, hon är förlovad med en av mina bästa vänner, Owen Cheyne. Ni kommer ihåg honom kanske?

Han vände sig om efter saltet, under det han talade. Han var ombord på Magnolia, då ni kom över från Australien med oss.

— Ja, jag minns honom. Hennes röst var lite kylig. Jaså, han är er — bästa — vän? Jag hör, att han väntas hit längre fram.

— Ja. Lassen hade märkt förändringen i tonfallet, och det gjorde honom ont, då han förstod, att såret ännu ej var riktigt läkt. Han har varit sjuk, hör jag. Blev liggande i tyfoid för några veckor sedan och ska nu komma hit för att krypa på sig, innan han ger sig av till sjöss igen. Ni kommer att råka honom naturligtvis. Ni stannar väl här någon tid nu, hoppas jag?

Celia har bett mig stanna, tills de reser hem. Ni förstår — hon rodnade och fortsatte hastigt — herr Fraser, min fästman, kommer troligen hit snart, och det blir ju mycket roligt för oss båda, om jag är kvar då.

— Naturligtvis. Det påminner mig om att jag alldeles glömt att gratulera er, fröken Romney. Vill ni förlåta mig och ta emot mina

uppriktiga lyckönskningar, fast faktiskt är det — herr Fraser, som är att lyckönska.

Hon rodnade.
— Tack så mycket! Ah, här är fröken Fanshawe till sist. Är hon alltid så här sen?

— Det kan jag inte säga. Båda betraktade flickan, då hon gled ner på sin plats och tillbakavisande soppa och fisk tog emot en kottel av upparsaren och började sin middag efter att ha ursäktat sig hos värdinnan.

— Jag är så ledsen, Celia. Saken är den, att min dumma ayah har haft en dispyt med en av de infödda tjänarna om olika slags trolldom och kom för sent, då hon skulle kläda mig. Araben tycks ha framkastat tvivel om kraften hos indiska trollkonster och besvärjelser, och Lona, som i grund och botten är en riktig häxa, stod upp passionerat för sitt eget lands trolldom. Jag antar, att hon slutade med att erbjuda sig att göra "Obeah" eller kasta ett ont öga på någon av dem. — Hör nu! Gordon Lucas, som varit i Indien, såg förskräckt upp-

Var snäll och låt henne inte få komma med onda ögon här, fröken Fanshawe. Österlänningarna har verkligen en förskräcklig öckult lust med sig, och vi har alls ingen lust att bli drabbade av någon mystisk sjukdom — ryckas bort i vår ungdoms vår o. s. v.

— För att vara en man, är ni en ovanligt feg person, sade Poppy föraktfullt. Men ni behöver inte vara rädd. Jag har förbjudit Lona att försöka utöva sina konster här. Och i alla händelser — hon sänkte röstent lite — skulle hon inte vilja försöka dem på mina vänner.

Den unge mannen rodnade av glädje. Poppy Fanshawe var denna afton mer än någonsin lik en Greuze-tavla med ett ljusblått band trätt genom det blonda burriga håret och en tunn blå scarf kring sina vita skuldror. Vid bröstet hade hon en knippa gräddfärgade rosor, som hon fått av Gordon strax före middagen, och som vanligt bar hon inga smycken av något slag. Hennes smak var på sitt sätt lika fulländad som Kittys, och hon förstod mycket väl att de finaste och dyrbaras-

te juveler endast skulle förta verkan av hennes spröda älylika skönhet. Så att i vilket förnämt sällskap hon än måtte befinna sig — och fröken Fanshawe hade hedrat många lysande assembléer med sin närvaro både i Indien och hemlandet — aldrig fick någon se henne bära någon annan prydnad än den guldring besatt med en diamant och safirer, som var tecknet på hennes förlovningsring med Owen Cheyne. Och ofta syntes ej ens denna på hennes smala hand.

(Forts.)

Arla Mjöl

Distribution på glasflaskor.
Tel. 407 81, 456 99

BLÅ PORTEN
Drottninggatan 29
Ista klass Frukost-, Lunch- & Middagsrestaurang samt Caféserving.
Kupongsystem. — Abonnenter emottages. Större och mindre festställningar anordnas.
Välglada rätter för avhämtning till billiga priser.
Tel. 14556.